

ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP**C év**

1– 4 oldal

Olv.: Bölcs 18,6-9 – Zsid 11,1-2.8-19 – Lk 12,32-48

Gyűjtsetek mennyei kincset!

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Furcsa lények vagyunk mi emberek. Mindig Istent figyelmeztetjük hol erre, hol arra, a helyett, hogy azzal foglalkoznánk, hogy nekünk milyen a kapcsolatunk Istennel. Istent figyelmeztetjük, hogy emlékezzen az ő szövetségére. Másutt olvassuk a Szentírásban, - miért nem figyelünk erre is inkább – hogy Isten mindig hűséges, mindig kitart mellettünk. Legfeljebb arról lehet szó, hogy mi vagyunk hűtlenek, akik elcsatangolunk. Mi vagyunk azok, akik nem vagyunk hűségesek. Azt szeretném ajánlani a testvéreknek most a szentmise bevezetésekor, amikor lelkileg készülünk az istendicséretre, hogy

***kérjük Isten kegyelmét,
hogy tudjunk mindig kitartani a vele való kapcsolatunkban!
Tudjunk mindig hinni abban, hogy ez az életünk biztosítéka! A hit ezt jelenti!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Egyetlen mondatot szeretnék mindenkinek a szívébe vésni. Ha ezen komolyan elgondolkodunk, elegendő lehet a helyes értékrend elfogadására. Elegendő ahhoz, hogy az ember fölismerje, hol is találja meg élete értelmét. Ez a mondat:

***Ahol a kincsetek, ott a szívetek is!
A szívükről van szó, nem az eszükről!***

Szívünk nemcsak az érzelmeink középpontja. A világ általában így tartja, a tudomány is így beszél az emberi szívről. A Biblia tágabb értelmezést ad ennél, amikor azt mondja:

szívünk az életünknek és akaratunknak is a középpontja!

Központi kérdésről van szó! Az elmúlt vasárnap a Páva utcai zsinagógában volt egy emlékülés, *humánus napja néven*. Az emberiség csodálatos megnyilatkozásaira emlékeztünk. A megnyitó előadásban az emberi szívet állítottam a középpontba. Egy német bencés nővér gondolatát említettem, ami így hangzik:

Teljes életet csak a szíven talált emberek élhetnek!

Kik ezek a szíven talált emberek?

Azok, akik tudják: senkinek semmivel ne tartozzatok,
csak kölcsönös szeretettel!

Kik ezek a szíven talált emberek?

Azok, akik amikor kell megteszik azt,
amit az embernek meg kell tenni,
egyszerűen megteszik a jót!

A jó logikája

Ebben a világban, amelyben élünk mindenért fizetni kell. Ez rendjén is van. De a világból nem hiányozhatnak ***a jócselekedetek!*** A jócselekedetek éppen kontra karikírozzák ezt az e világi igazságot, hogy mindenért fizetni kell.

Aki jót tesz, az nem nyújtja be a számlát!
 Aki jót tesz, az nem vár azért semmit! Sőt, fizet!
 Jó lenne, ha az igazságnak ezt az aspektusát is
 közelebb engednék a szívünkhöz:
aki jót tesz, az fizet!

Fizet az idejével, áldozatkészségével, nagylelkűségével!
 Fizet az által, hogy önmagát megtagadja,
 hogy meg tudja tenni azt, amit éppen meg kell tenni!
 Nem önmagára gondol, de lehet,
hogy adott esetben még a szó szoros értelmében is fizet!

Gondoljunk a samaritánus történetére. Aki jót tett azzal a kirabolt emberrel, mit mondott a fogadósna: ha visszafele jövök, megfizetek neked mindazért, amit tettél vele, tettél érte.

***Ezek a szíven talált emberek!
 Aki nem ebből a szempontból értelmezi az életét,
 az mindenképpen vesztes!***

Az ilyen ember mindenképpen vesztes, mert nem ismeri önmagát. Ebben az esetben mindenképpen vesztes az emberi társadalom, az emberi közösség. Ha nincs jelen ez a lelkiesség, ez a szellemiség a mindennapjainkban, akkor olyan lesz az emberi társadalom, mint amilyenek most a kukoricaföldjeink: ***gyümölcstelen!***

Szánalomra méltó, kétségbeejtő,
 mert az ember erőfeszítéseinek,
 törekvéseinek nem lesz gyümölcse!

Megtenni, amit csak én tudok a másikért tenni!

Ne azzal foglalkozzunk állandóan, hogy a kívülállók mit gondolnak rólunk. Mi emberek ilyenek vagyunk, fontosabb nekünk az, hogy a szomszéd, a másik ember mit mond rólam, hogyan vélekedik. Fontosabb, mint az, hogy ki vagyok én! Térjünk magunkhoz! Nem az a fontos, hogy az a másik ember rólam hogyan vélekedik! Ez sem közömbös.

***Ahhoz, hogy az ember a szíve felől gondolkodjon,
 ennél sokkal, de sokkal fontosabb az:
 tudom-e, hogy ki vagyok?***

Ismerjük ezeket a nagy igazságokat: csak a szívével lát jól az ember, stb. Tudjuk is, föl is mondjuk, aztán ennyi. Istenes Szent János Atyánknak a legfontosabb jelmondata, üzenete:

A szív parancsoljon!

Ha az eszünk parancsolna, akkor a mérlegelésekbe egyszer csak belefáradnánk. Addig mérlegelnénk, míg eljutnánk oda, hogy nem!

***Amikor az embernek meg kell tenni azt, ami a dolga,
akkor nincs mérlegelés!***

Akkor nem azt nézem, hogy a másik
mit gondol, hogy gondolkodik, hogy vélekedik!
Meg kell tenni azt, amit nekem kell megtenni
azért a másik emberért, aki rászorul valamire!

A jócselekedetek világában, *aki rászorul* - ez végtelenül szélesre tágítja a kört. Akivel nem törődünk, akire oda se nézünk, oda se figyelünk, akivel nem teszünk jót, pedig tehetnénk, - ráadásul még rá is szorulna, - ahhoz az emberhez az égvilágon semmi közünk nincs! Ne álltassuk magunkat! Ne csapjuk be magunkat! Semmi közünk nincs hozzá!

***A szíven talált emberek azok, akiknek egyetlen mércéje:
felebarátom az, aki rászorul arra, amit csak én tudok érte tenni!***

Isten egymásra bízott bennünket!

Át kell rendezni a gondolkodásunkat, belső világunkat! Többet figyeljünk arra, hogy én ki is vagyok!

***Ki az ember maga!
Az ember ezt elfogadva tudja magáévá tenni ezt az igazságot,
hogy egymásra bízott bennünket az Isten!
Rendkívül fontos igazságról van szó!***

Ennek a hitetlen, civilizált világnak ez a tragédiája, hogy ezzel az igazsággal nem foglalkozik, vagy nem akar foglalkozni. Megfogalmaznak különböző fórumokon, hogy ki az ember. Nagy szavakat mondanak az emberi méltóságról, *de hogy honnan forrásozik az ember méltósága, azzal nem foglalkoznak.* Azt mondják, hogy mindenkit megillet az, hogy emberhez méltó életet éljen, ***na és?*** Mit érünk vele, ha ezt szépen megfogalmaznak? Fölmondják a parlamentekben, a különböző konferenciákon, ***és?***

Bibliai fogalomról van szó! A baj itt van!

Ha tagadjuk az Istent, ha a Biblia már semmit se mond nekünk, akkor sivatagi világban élünk! Elsivatagosodott a civilizált világ, mert különböző függőségekben élünk! A szíven talált emberek gondolkodása szerint

***az ember életében csak egyetlen egy függőség van!
Az, amivel az ember annak tartozik, Aki az élet szerzője,
Aki ajándékképpen adta nekünk az életet!***

Abban a pillanatban, ha ezzel komolyan nem foglalkozunk, akkor minden ingoványos! A napokban olvastam egy könyvet, ami azzal foglalkozik, hogy Európa a végnapjait éli, mert nem születnek meg az emberek. Elemezte: állapotos, terhes. Említette, hogy áldott állapotban lévő! A csángó magyar testvéreink azt mondják, hogy aki gyermeket vár, - nem azt mondják, hogy áldott állapotban van – jövője van! Amikor találkoznak egy fiatalasszonnyal, aki gyereket vár, azt mondják: ***jövője van!***

Emberi méltóságunk, önbecsülésünk lényege abban van, hogy minket az Isten önmagunkért akart! Önmagunkért! Nem egy másik emberért! Önmagunkért!

***Isten minket önmagunkért szeret!
Innen forrásozik az önbecsülésünk!
Innen forrásozik életünk önértelmezése!***

Ha nincs hit, ha nincs Isten, akkor mind ez a forrás elposványosodik. Nincs forrás! Sivatang van! Az ember akkor él emberi életet, ha elismeri ezt az isteni ajándékot! Azt, hogy az Isten őt milyen sokra értékeli!

***Az embernek egyetlen válasza az, hogy hálás és szereti az Istent!
Ez az egyetlen függőség az ember világában! Nincs több!***

Az összes többi függőség nincs! Ez az egy létezik! Ha ez az egy nem létezik, akkor mások hatalmának, uralmának kiszolgálói leszünk. Rabszolgává válunk, mert mindent eladunk *semmiért!* Halljuk meg a mai evangélium igazságait! Menjünk haza, vegyük elő a Bibliát, újra olvassuk el! Erről van szó! Egy új életértelmezésről. A keresztyének életfelfogásáról!

E világi életszemléletünk van, vagy istenes életszemléletünk van?

A sivatang egyenlő e világi életszemlélettel. Gyűjtünk, a pénzt imádjuk, azt gondoljuk, hogy a pénzzel minden megszerezhető. Megfeledezünk arról, hogy az istenes életszemlélet azt jelenti, hogy egy ügyet szolgálunk, az Úr ügyét, aki életet adott nekünk, és aki egymásra bízott bennünket! Istenes életszemlélet esetén nem az erszényekre gondolunk, hanem azokra a kincsekre, amik a mennyben kamatoznak!

***A legjobb befektetésről van szó, mert ez értelmet ad az életünknek!
Csak a jócselekedetek adnak értelmet az életünknek, semmi más!***

Ha most se józanodik ki Kelet-Európa, vagy a magyar nép, aki eladósodott, e világias életszemlélet áldozata! Higgyük el, ne legyünk farizeusok, messze jobban élünk, mint éltek apáink, nagyapáink, közben állandóan csak elégedetlenkedünk, lázadozunk. Hiányzik már életünkben az áldozatkészség! Hiányzik életünkben a lemondás! Hiányzik életünkben a kitartás! ***És nincs jövőnk!***

Életmódról van szó! Isten gyermekeinek az életmódjáról! E világi életszemlélet jegyében, vagy istenes életszemlélet szerint élünk? Az istenes életszemlélet azt jelenti, hogy az Úr ügyét szolgáljuk!

***Az Úr ügye a másik ember ügye!
Az Úr ügye egy nemzet ügye!
Az Úr ügye az emberiség ügye!
Ahol a kincs, ott a szív is!***

A Fidesz, amikor elveszítette a választást 2002-ben, akkor magába roskadt. Hogyan emelkedtek a veszteség fölé? Orbán Viktor azt mondta a körülötte ülőknek, hogy imádkozzunk! Van miért imádkozni, ha föl akarunk emelkedni e világi gondjainkból, bajainkból,

***mert egyetlen függőviszonyunk lehet,
ami az életet jelenti:
az Istennel való kapcsolatunk!***

+ A M E N +